

”I skal vandre i kærlighed” (Ef 5, 2).

Hvis et menneske vil følge Guds plan, og hvis det vil være oprigtigt, skal det være fyldt af kærlighed. For at nå målet for livets vej – for livet er en vej - skal det være en kærlighedens vej. Ved at leve kærligheden fuldkommengør vi loven.

Det er apostlen Paulus' opfordring til de kristne i Efesos at gå over fra at være 'det gamle menneske' til 'det nye menneske'. Dvs. at være oprigtige og ærlige over for hinanden, ikke at stjæle, at kunne tilgive hinanden, at gøre gode gerninger..., med ét ord “at vandre i kærlighed”.

Det er en god ide at læse hele teksten, som dette skriftsted er taget fra: “I skal ligne Gud som hans kære børn og *vandre i kærlighed*, ligesom Kristus elskede os og gav sig selv hen for os som en gave og et offer til Gud, en liflig duft” (Ef 5, 1-2).

Paulus er overbevist om, at vores adfærd skal ligne Guds adfærd. Når kærligheden er Guds kendetegn, gælder det også for hans børn.

Men hvordan kan vi kende Guds kærlighed? Det er meget klart for Paulus: Guds kærlighed åbenbarer sig i Jesus, som viser hvordan og hvor meget Gud elsker os. Det har Paulus selv erfaret: “Mit liv her på jorden lever jeg i troen på Guds søn, der elskede mig og gav sig selv hen for mig” (Gal 2, 20), og nu ønsker han at give denne erfaring videre til alle, så den kan blive en fælles gode for hele menigheden.

”I skal vandre i kærlighed”

Hvad er målestokken for Jesu kærlighed, som vi så skal følge?

Vi ved, at denne kærlighed ingen grænser kender, at den ikke udelukker nogen og at den ikke har præferencer. Jesus døde for alle, også for sine fjender, for dem, der korsfæstede ham. Han er ligesom Faderen, der i sin universelle kærlighed lader sin sol stå op for alle, og lader det regne over alle, gode som onde, syndere som retfærdige.

Jesus har først og fremmest taget sig af de mindste, af de fattige, af de syge og af mennesker i udkanten af samfundet. Han har elsket sine venner med stor kærlighed; især sine disciple... Han har aldrig sat grænser for kærligheden, ja han er gået så langt til at give sit liv.

Og nu inviterer han alle til at tage del i denne hans kærlighed og til at elske sådan som han har elsket. Det lyder krævende og kan gøre os bange. Hvordan kan vi være Jesu efterfølgere; han elsker alle, altid og som den første? Hvordan kan vi elske efter Jesu målestok? Hvordan kan vi vandre i kærlighed, som denne månedens Livets Ord opfordrer os til?

Det er kun muligt, hvis vi selv har erfaret, hvad det betyder at være elsket. I sætningen "I skal vandre i kærlighed, ligesom Kristus elskede os", kan udtrykket *ligesom* også oversættes med *fordi*.

"I skal vandre i kærlighed"

At vandre er et udsagnsord; et ord, der indbyder til handling; handling, der skal være inspireret af kærlighed. Det er måske ikke helt tilfældigt, at Paulus bruger ordet 'vandre', for det minder os om, at vi har en vej at gå. Kærligheden er noget man kan lære. Paulus bruger også andre billeder for at vise at det er nødvendigt at vokse i kærlighed. Således nævner han et spædbarn, der bliver voksen (jf. 1 Kor 3,1-2), et hus, der bygges fra grunden, eller et løb for at vinde sejrprisen (jf. 1 Kor. 9, 24).

Vi bliver aldrig færdige med kærligheden. Der er brug for tid og standhaftighed. Vi må ikke opgive, når vanskelighederne dukker op, ikke tabe modet på grund af fejl og fiaskoer. Vi skal være parate til at begynde på en frisk, og ikke lade os nøje af middelmådighed.

"I skal vandre i kærlighed"

Og hvordan kommer vi så hurtigere frem på kærlighedens vej?
Indbydelsen gælder alle - "I skal vandre" står der. Så vi må hjælpes ad. Det er for resten ikke sjovt og til tider vanskeligt at gå vejen alene.

Så lad os aftale med dem som står os nærmest – venner, familie, medlemmer af samme kristent fællesskab... - at vandre sammen. Undervejs kan vi udveksle erfaringer og lære af hinanden.

Når der er tilstrækkelig indbyrdes tillid, kan vi fortælle om vores fejltrin, og måske blive rettet af andre. Også det at bede i fællesskab kan give os lys og kraft til at gå fremad sammen.

Forenet med hinanden og med Jesus - som er Vejen - blandt os, kan vi gå videre på denne "hellige rejse". Vi kan så kærligheden og til sidst vil vi nå til vejens ende: Kærligheden.

Fabio Ciardi